

El festival Picurt es consolida com una gran mostra cultural

● La diversitat de l'oferta presentada ha fet un pas endavant en la cultura pirinenca

● «La gent vol fer coses diferents en llocs diferents», segons Guiu

EL PERIÒDIC*
ARTEDÓ

La Mostra de Curtmetratges de Temàtica Pirinenca, Picurt, celebrada a Artedó (municipi d'Alàs i Cerc) des del 24 de juny fins al dia 27, s'ha confirmat en només tres edicions com un dels festivals de cinema de muntanya de referència a Catalunya i, en aquest cas, gràcies a la diversitat de l'oferta presentada ha fet un pas endavant per poder consolidar-se com a mostra cultural pirinenca.

El secret resideix en les característiques del certamen que ofereix curtmétratges de producció pròpia sota tres paràmetres: cultura, diversió i realitat. Tres elements que en aquests moments no ofereix cap altra de les més de 70 mostres de cinema que se celebren anualment a Catalunya. I tot això, a més, en el privilegiat entorn del Cadí-Moixeró i amb la cultura del Pirineu com a ba-

EL PERIÒDIC

►► El públic assistent al festival Picurt.

se del projecte. I en aquesta edició, a més, amb l'afegit de noves seccions importants: Dona i Muntanya, Cinema recuperat, que han atorgat un nou valor al certamen.

El dissabte, més de 1.000 persones es van reunir al petit poble d'Artedó per seguir de prop les més de 50 activitats que es van dur a terme durant tot el dia i que van finalitzar ben entrada la nit amb la projecció del curtmétratge *Contres?* de Kiko Ruiz, i

dels films convidats Osa d'Alonso Ruizpalacios, un especial de Joaquim Oristrell i films convidats del Festival de Trento com ara 15 d'agost de Jiang Xuan i *El fumiclar* de Gladius Gentinetta.

UN LLOC IDONI PER AL FESTIVAL // «Les característiques geogràfiques i sociològiques de les comarques de muntanya fan que siguin un lloc idoni per a la producció audiovisual,

però, en canvi, es fa poca producció pròpia perquè sovint hi ha pocs recursos i no hi ha les infraestructures necessàries per impulsar projectes audiovisuals propis», va explicar la directora de Picurt, Montse Guiu. «Finalment, s'ha confirmat que la gent vol fer coses diferents en llocs diferents», va assegurar Guiu per referir-se a l'èxit de públic de la tercera edició. ■

*redaccio@andorra.elperiodico.com

Periòdic
d'Andorra
29/06/09

Segre
27/06/09

Un dels debats sobre cine de muntanya, celebrat ahir en el marc del festival Picurt.

Picurt es consolida com a festival de cine pirinenc de referència

S'acaba avui amb l'estrena d'un curt de producció pròpia

CYNTHIA SANS

[ARTEDÓ] La Mostra de Curtmetratges de Muntanya Picurt, que finalitzarà aquesta nit a Artedó, a l'Alt Urgell, "s'ha consolidat en només tres edicions com un dels festivals de cine de referència a Catalunya", va afirmar ahir la directora del certamen, Montse Guiu. "El fet que ho fa diferent és la barreja de cultura, diversió i curtmetratges tant de ficció com de realitat", va afegir. Centenars d'amants del cine es donen cita aquests dies en aquesta població del municipi d'Alàs i Cerc per veure la projecció dels 23 films, entre curts i docu-

mentals, que inclou el programa. Ahir va ser el torn d'una de les principals novetats d'aquesta edició, la secció de cine recuperat, que es nodreix de material d'arxius privats, però amb un indubtable interès històric, antropològic i etnogràfic. Es van projectar *Andorra, la república más pequeña del*

mundo, Viatge a la Seu d'Urgell i Andorra... De la nostra vida... i Hivern a les valls. Ahir també es va poder veure el documental *Els raïers de Coll de Nargó, entre bosc i lo riu*. Aquesta nit s'estrenarà el curtmetratge *Contras?*, del cineasta de la Seu Kiko Ruiz Clavel.

Guiu va avançar que per a l'any 2010 es potenciaran les seccions de cine recuperat, la de dones i muntanya i la de cine esportiu. Els visitants disposen de servei gratuït de bus des de la plaça de Catalunya de la Seu a les 16.30, 19.30 i 21.30 hores.

BUS GRATUÏT A ARTEDÓ

Autobús gratuït des de la plaça de Catalunya de la Seu d'Urgell, avui a les 16.30, 19.30 i 21.30 hores

Periòdia d'Andorra
27/06/09

MOSTRA DE CURTMETRATGE DE MUNTANYA

Picurt aposta per recuperar les pel·lícules familiars

● Els organitzadors potencien els treballs en cinema que es guarden a casa

|| EL PERIÒDIC*
|| ALAS | OEEC

Un documental mut de 12 minuts de durada, gravat a la Seu d'Urgell del 1957 al 1960 en suport de 8 mil·límetres, serà el pioner d'una sèrie que Picurt vol digitalitzar i treure a la llum pública per evitar així que es deteriorin.

Aquest tipus de documents tenen la seva importància històrica, però els seus propietaris no els veuen més que com un reflex de la seva intimitat familiar sense gaire més valor que el sentimental. La directora de la secció Cinema Recuperat de la mostra, Cinta Pujol, vol que aquesta mostra de curtmetratge de temàtica de muntanya del poble d'Artedó (l'Alt Urgell) serveixi de plataforma per tal de salvar un material interessant i fràgil que es troba en perill de

perdre's definitivament.

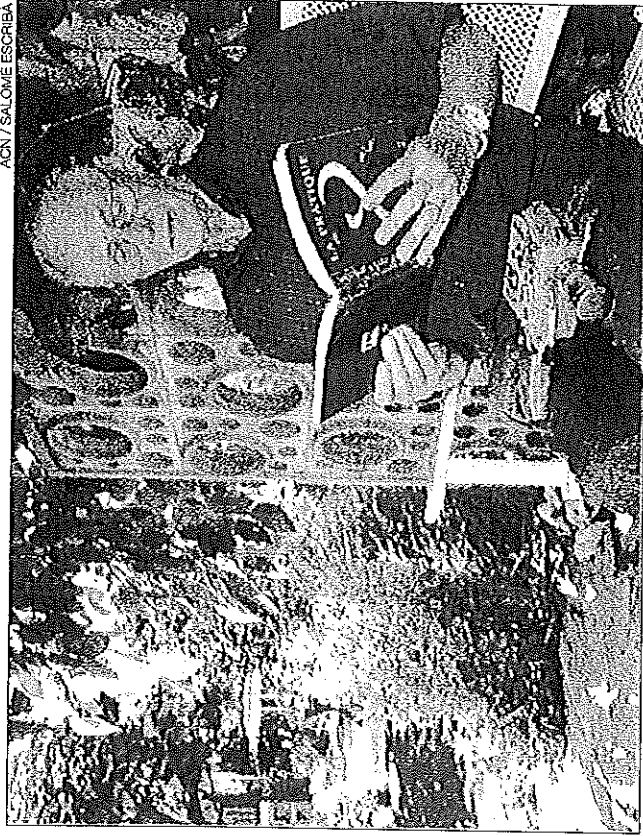
El curtmetratge d'Antoni Majoral de Cal Tonipal de la Seu d'Urgell, títulat *De la nostra vida...*, és l'única projecció de la secció Cinema Recuperat que no ve de cap filmoteca ni arxiu institucional i que les còpies han estat conservades per l'autor a casa seva. La pel·lícula consta d'escenes familiars que mostren el cicle de l'any i la transformació de la ciutat narrat amb discurs cinematogràfic. La resta de curtmetratges de la secció provenen de l'Arxiu Nacional d'Andorra i de la Filmoteca de la Generalitat de Catalunya.

Majoral va explicar ahir que ell, com tants altres, es van endinsar en el món del cinema provinents de la fotografia. Tenir Andorra al costat va suposar un avantatge per als pioners del cinema a la comarca en uns temps que, d'altra banda, fins i tot s'havien d'enviar els rotlles de pel·lícula a revelar a França. Majoral es va fer amb una càmera de cinema tan aviat com aquestes van ser comercialitzades i recorda que, tot i haver-la comprat a Andorra, li va costar el sou sencer de tot un mes.

Encara que la inauguració oficial del festival va ser ahir a la nit, en realitat les projeccions ja van començar dimecres al cinema Guiu de la Seu d'Urgell amb la nova secció Dones i Muntanya, i van prosseguir ahir amb la també nova secció Cinema Recuperat. En total es projectaran durant els quatre dies de la mostra 23 obres entre curtmetratges i documentals. Tot aquest material té un fil conductor comú, que és potenciar la cultura de muntanya en general i la del Pirineu en particular, informa l'ACN.

EL CONTRABAN // Demà a la nit Picurt estrenarà l'obra de producció pròpia *Contras?*, una visió sobre el contraban als anys 90 a l'Alt Urgell, del director d'aquesta ciutat, Kiko Ruiz. El curtmetratge va sobre un veí de la Seu d'Urgell, el Nano, que fa de contrabandista fins que un dia les condicions laborals es tornen dures i adverses i li cal replantejar-se el futur.

Les activitats paral·leles a la mostra d'avui seran tres taules rodones, una mostra d'artesanía, acompanyament i animació de música tradicio-

► Majoral, amb la seva càmera i un dels llibres que el van guiar.

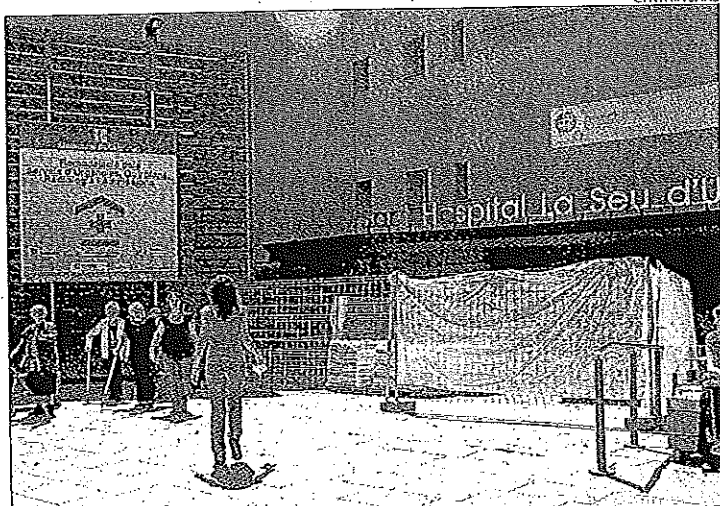
nal a base d'acordions diatònics i ball de bastons, lectura de poemes, narracions de contes, una excursió a peu per la contrada a càrrec de la Unió Excursionista Urgellenca (UEU), un tast de productes gastronòmics locals i, com a novetat, un rostit d'una vedella bruneta del Pirineu sencera.

En les activitats que es desenvoluparan paral·leles a la mostra, cal destacar la presència de l'actriu Carme Balaguer, que farà una lectura de fragments literaris. Durant el cap de setmana hi haurà també servei d'autobús gratuït que sortirà de la

plaça Catalunya de la Seu d'Urgell i arribarà fins a Artedó.

La mostra ocuparà aquest cap de setmana diferents espais del poble d'Artedó: a la plaça, al centre de la vila es duran a terme les activitats paral·leles de Picurt; a la planta baixa de l'antic edifici de l'escola es duran a terme les taules rodones; a l'antic habitatge de la mestra es faran les projeccions durant el dia; i a la carpa, situada a la sortida del poble i amb capacitat per asseure 500 espectadors, tindran lloc les projeccions de nit. ■

*redaccio@andorra.elperiodico.com

La porta de la plaça Soldevila estarà inoperant dos mesos.

Les obres obliguen a canviar els accessos a l'hospital de la Seu d'Urgell

[LA SEU] Les obres de remodelació de la Fundació Sant Hospital de la Seu obliguen aquests dies a canviar els accessos al centre sanitari. La porta que quedarà fora de servei dos mesos és la de la plaça Soldevila. L'altre accés principal, el del passeig Joan Brudieu, es manté operatiu com de costum.

Aquest canvi als accessos es deu a les obres de remodelació de la recepció de l'hospital, que s'han iniciat aquests dies. Paral·lelament, aquests dies estan finalitzant els treballs a l'àrea de radiologia. Riba va dir que "s'estan acabant d'instal·lar i provar els equips", informa C. Sans.

| SANITAT |

La remodelació de l'hospital de la Seu obliga a canviar els accessos

Les obres de remodelació del Sant Hospital de la Seu obliguen aquests dies a canviar els accessos al centre sanitari. La direcció ha penjat uns cartells informant els usuaris d'aquestes novetats, que restringeixen el pas per una de les dues portes principals durant dos mesos. Concretament, l'accés que queda fora de servei és el de la plaça Soldevila. L'altra porta, al peu del passeig Joan Brudieu, es manté operativa com de costum.

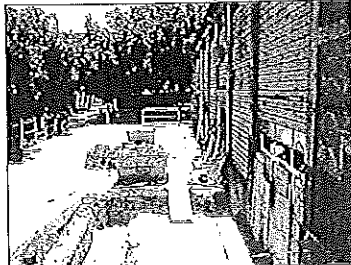
El gerent de la Fundació Sant Hospital, Jordi Riba, va explicar ahir que l'ascensor situat a la plaça Soldevila no queda afectat per les obres. Aquest canvi als accessos es deu a les obres de remodelació de la recepció de l'hospital, que van iniciar-se fa pocs dies.

Segre

27/06/09

La Seu d'Urgell inicia amb fons de l'estat la remodelació del pavelló antic

AJUNTAMENT DE LA SEU

L'inici de les obres del pavelló

M. S. | LA SEU D'URGELL

■ Aquesta setmana s'han iniciat les obres de remodelació del pavelló poliesportiu vell de la Seu d'Urgell. Les obres consisteixen en la substitució de la coberta i la renovació de l'enllumenat, la instal·lació elèctrica i la calefacció. Igualment, l'empresa que s'ha encarregat del projecte s'ha compromès a portar a terme altres millores no previstes inicialment com ara l'aïllament tèrmic de l'interior, la remodelació de la façana exterior i la millora dels accessos més immediats. El primer que s'ha fet ha estat l'eliminació de l'obra prefabricada que hi havia a l'entrada del poliesportiu i que feia funcions de bar. La remodelació del pavelló, que es va construir fa trenta anys, s'ha dut a terme amb una subvenció de 867.908,72 euros i s'ha adjudicat a les empreses urgenques Pirinenca XXI de Serveis i Electro Mecànica Soler. L'Ajuntament ha remarcat que amb la millora es podrà donar sortida a la demanda d'activitats esportives.

OBRES

Un pont millora l'accés de la Seu al Serrat de la Capella

M. S. | LA SEU D'URGELL

■ El ministeri de Foment ha iniciat les obres de millora al veïnat del Serrat de la Capella de la Seu d'Urgell amb la construcció d'un pont nou. Aquest pont permetrà entrar i sortir del barri des de la carretera N-145, la qual també serà objecte d'una remodelació en el tram comprès entre la capital de l'Alt Urgell i la frontera amb Andorra. El pressupost global de les obres és de 22.563.000 euros i són a càrrec de l'empresa Corsán-Corvian, que les ha d'acabar en un termini de dos anys. Amb el nou pont el barri del Serrat de la Capella quedarà molt millor comunicat amb el centre de la ciutat, ja que ara es basa en una passarel·la per a vianants que creua la carretera i uns accessos rodats des de la perifèria.

Regió 7

28/06/09.

Regió 7

28/06/09

Inicien una campanya per recollir els residus dels jardins

La mancomunitat de l'Urgellet reparteix uns contenidors especials

CYNTHIA SANS
La Seu d'Urgell

La Mancomunitat d'Escombraries de l'Urgellet ha iniciat una nova campanya de reciclatge a l'Alt Urgell destinada a recollir les restes dels jardins particulars. És per aquest motiu que tècnics municipals estan visitant les cases i informant de tot el que es pot fer amb aquest tipus de residu.

A part del vessant informatiu a través d'un tríptic, l'ens lliurarà a tots aquells domicilis que el sol·licitin un contenidor individual que una vegada omplert deixaran al costat dels altres contenidors de matèria orgànica del carrer. Quan el servei de recollida de la mancomunitat l'hagi buidat, els propietaris el tornaran a guardar a l'interior de les seves cases.

240 LITRES DE CAPACITAT

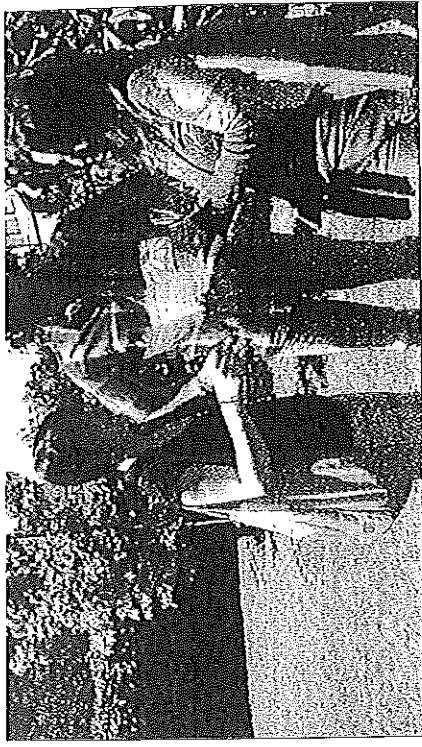
Aquests contenidors individuals, de 240 litres de capacitat, poden utilitzar-se per dipositar gespa, fulles i restes petites de jardineria. D'aquesta manera, l'associació pretén facilitar la recollida d'aquests residus.

Quant a les branques, l'entitat recomana portar-les fins a la deixalleria o bé lligar-les en un farcell i trucar a la mateixa mancomunitat perquè les passi a recollir. Segons l'ens gestor dels residus, per a aquells casos en els quals la quantitat de deixalles sigui petita, els veïns podran dipositar-los als contenidors de matè-

ria orgànica del carrer. Cal recordar que les branques de més d'un centímetre de gruix no es poden llençar en aquests contenidors.

Finalment, la Mancomunitat d'Escombraries de l'Urgellet també aconsella fer compostatge

amb les restes de jardineria per utilitzar-lo com a fertilitzant orgànic per a plantes, horts i jardins. Així mateix, el compost també es pot adquirir a la planta que la mancomunitat té a la par-
tida de Benavarre, a Bellestar.

Tècnics municipals Informen de la iniciativa.

C. S.

Diari d'Andorra

27/06/09.

La Caixa aporta 350.000 euros en la construcció d'un nou arxiu per al bisbat

Regio 7
27/06/09

Vives i Fainé, en la visita a l'obra

M.S. | LA SEU D'URGELL

■ El bisbat d'Urgell ha iniciat les obres de reforma de l'antiga capella de Nostra Senyora dels Dolors de la Seu d'Urgell per convertir-la en la nova seu dels seus arxius. La capella, que està desafectada al culte des de fa molts anys, acollirà un arxiu que conserva documents des de principi del segle IX. Actualment els documents són al mateix Palau Episcopal i amb el nou espai es podran desar i custodiar amb una major seguretat. Igualment, el projecte també inclou una millora pel que fa als serveis de consulta pels possibles usuaris i estudiosos tant al mateix arxiu com a través de les noves tecnologies.

Les obres, que inclouen la construcció d'una sala d'actes, estan impulsades per l'obra social de la Caixa amb una aportació de 350.000 euros. Per aquest motiu la setmana passada el president de la Caixa, Isidre Fainé, va visitar les obres conjuntament amb el bisbe de la Seu, Joan Enric Vives.

PROGRAMA DE TARDOR

La Seu i la UGT faran una jornada sobre els fronterers

II IGNASI CERVERA
LA SEU D'URGELL

L'Ajuntament de la Seu d'Urgell i la Unió General de Treballadors (UGT) organitzaran aquesta tardor vinent una jornada de debat sobre la situació dels treballadors fronterers. Aquest és un dels acords que van prendre l'alcalde de la Seu, Albert Batalla, i la secretària general del sindicat a Lleida, Rosa Palau, en la reunió que van tenir abans d'ahir a la tarda al consistori urgellenc.

La trobada servia per presentar a la Seu la nova executiva provincial de la UGT. Durant la visita, Rosa Palau va expressar el desig de resoldre «la injustícia que suposa que una persona hagi de pagar impostos i no pugui gaudir de l'atur o de la seguretat social». Palau va aprofitar per recordar que actualment disposen d'una oficina d'atenció als fronterers a la Seu. El despatx, ubicat al final del carrer de Sant Ermengol, «funciona bé, malgrat que no es troba en un lloc massa cèntric», va detallar. Des d'aquest espai també s'ofereix assessorament als immigrants i es pot contactar amb un advocat especialitzat.

D'altra banda, el sindicat va expressar la satisfacció per la creació del viver d'empreses de l'Alt Urgell. Rosa Palau va remarcar que «en temps de crisi és important parlar d'innovació, fet clau per fer front a les dificultats». ≡

Los trabajadores transfrontereros, a debate en unas jornadas en la Seu

LA SEU D'URGELL L. M.

El sindicato UGT Terres de Lleida y el Ayuntamiento de la Seu d'Urgell organizarán de forma conjunta en octubre en la capital de l'Alt Urgell una jornada sobre la situación que viven los trabajadores transfrontereros. Con este motivo se reunieron ayer el alcalde de la Seu, Albert Batalla, y la nueva comisión ejecutiva de la UGT, elegida en el congreso celebrado el pasado mes de mayo. Este encuentro sirvió para hablar también de infraestructuras e iniciativas emprendedoras.

El consell de sostenibilitat de la Seu creu que cal fer més incidència en l'àmbit energètic.

REDACCIÓ
La Seu d'Urgell

Després d'analitzar i valorar l'estat ambiental de la ciutat a través de tots els indicadors ambientals, el consell municipal de sostenibilitat de la Seu d'Urgell ha destacat que el vector en què cal fer més incidència és en l'energètic, tot i que també remarca que respecte l'enllumenat públic s'ha disminuït el consum per habitant, com també ho ha fet la contaminació lumínica, tot i no ser un valor in-

clòs dins dels indicadors. Un altre aspecte negatiu és que no s'augmenta el nombre de dies en els quals no s'assoleix el cabal mínim ecològic del riu Segre.

MILLORA EN LA GESTIÓ DE RESIDUS

El consell de sostenibilitat també remarca que entre els vectors que més han millorat és el de residus, gràcies a l'augment del percentatge de recollida selectiva i l'ús de la deixalleria, entre d'altres aspectes analitzats. L'ens municipal també subratlla que s'ha produït

un augment de la biodiversitat del municipi, que s'ha calculat a partir del nombre d'espècies nidificants d'aus presents a la capital alturgellenca.

Els membres del consell municipal de sostenibilitat de la Seu han analitzat a través del Pla de seguiment del Pla d'acció local els 23 indicadors ambientals per valorar quins són els que han de rebre més incidència per continuar treballant per aconseguir la tendència esperada en l'Agenda 21. D'aquesta manera, s'avalua l'estat ambiental del municipi per saber si es millora o s'empitjora en diversos aspectes, com per exemple en energia, residus, biodiversitat o en el consum d'aigua, entre d'altres indicadors mediambientals.

Diari
d'Andorra
29/06/09

La Seu d'Urgell acogerá mañana una sesión de debate sobre el turismo

LA SEU D'URGELL L.M.

La Seu d'Urgell acogerá mañana la quinta de las sesiones para elaborar la Estratègia per al Desenvolupament Sostenible de Catalunya (EDESCAT). La sesión prevista en la Seu d'Urgell estará centrada en el sector turístico. La primera sesión se hizo en Girona, dedicada a la movilidad; la segundo en Sabadell, sobre la construcción; la tercera en Lleida, sobre el sector agrario; y la cuarta en Tarragona y referente a la industria. La jornada consta de un proceso participativo y debate.

La Mañana
28/06/09

TURISME L'OFERTA PER A AQUEST ESTIU

La Seu: herència olímpica

El Parc del Segre de la Seu, la instal·lació que va acollir pels Jocs de Barcelona les proves de piragüisme en aigües braves, constitueix un atractiu turístic de primer ordre i és un lloc de pelegrinatge per a esportistes en aquesta modalitat

J. GABERNET

[LA SEU D'URGELL] Any 1992, la gran cita olímpica de Barcelona i la vint-i-cinquena edició dels Jocs. Però no només Barcelona, ja que a la capital catalana la van acompanyar altres ciutats com a subseus d'aquell esdeveniment. Badalona, Vic, Reus, Banyoles, Seva, la Seu d'Urgell i altres poblacions catalanes —i també algunes de la resta de l'Estat espanyol— van acollir proves en diferents modalitats i especialitats.

I en algunes d'elles encara queda l'herència d'uns Jocs que van modernitzar bona part de la geografia catalana amb noves infraestructures de comunicacions i equipaments esportius. La torre de comunicacions de Collserola, l'estadi olímpic Lluís Companys o el Palau Sant Jordi són, potser, les mostres més exemplars d'aquesta herència dels XXV Jocs Olímpics. Aquestes són les més visibles i les més emblemàtiques. Així, a l'estadi Lluís Companys hi ha jugat durant dotze anys l'Espanyol i el Palau Sant Jordi acull sovint es-

ALTRES MODELS

Altres instal·lacions com l'estadi Lluís Companys o el Palau Sant Jordi han tingut la seua utilitat després dels Jocs

deveniments culturals i musicals, concerts i espectacles de tot tipus.

En altres llocs, aquesta herència de la Barcelona '92 és tan patent com a la capital catalana. La Seu n'és un clar exemple, amb el Parc Olímpic, un complex destinat a la pràctica d'alta competició en piragüisme d'aigües braves. Les medalles olímpiques són el record de la 17ª estiu, però el present i el futur continuen situant la capital de l'Alt Urgell com un dels centres de referència mundial en les competicions d'eslàlom i piragüisme.

Aquesta instal·lació va suposar una inversió de més de cinc milions d'euros, finançats pel Govern central, diferents departaments de la Generalitat, la Diputació i l'ajuntament. Aquests cinc milions d'euros es van traduir en una instal·lació completa que possibilita el manteniment d'una làmina estable d'aigua sempre, baixi o no baixi aigua pel curs del riu Segre. L'aigua es deriva dins del complex i es pot recuperar una vegada acabat el circuit a través d'una central de bombatge que permet transportar el cabal a l'inici del recorregut.

Un recorregut que té dos parts diferenciades: un canal d'aigües tranquil·les de 800 me-

LES DADES

50.000

VISITANTS

■ És la xifra de turistes que acull anualment el Parc Olímpic de la Seu d'Urgell, segons dades del seu director gerent.

5

MILIONS

■ Xifra que va costar el Parc Olímpic, en el finançament del qual van col·laborar l'Estat, la Generalitat, la Diputació i l'ajuntament.

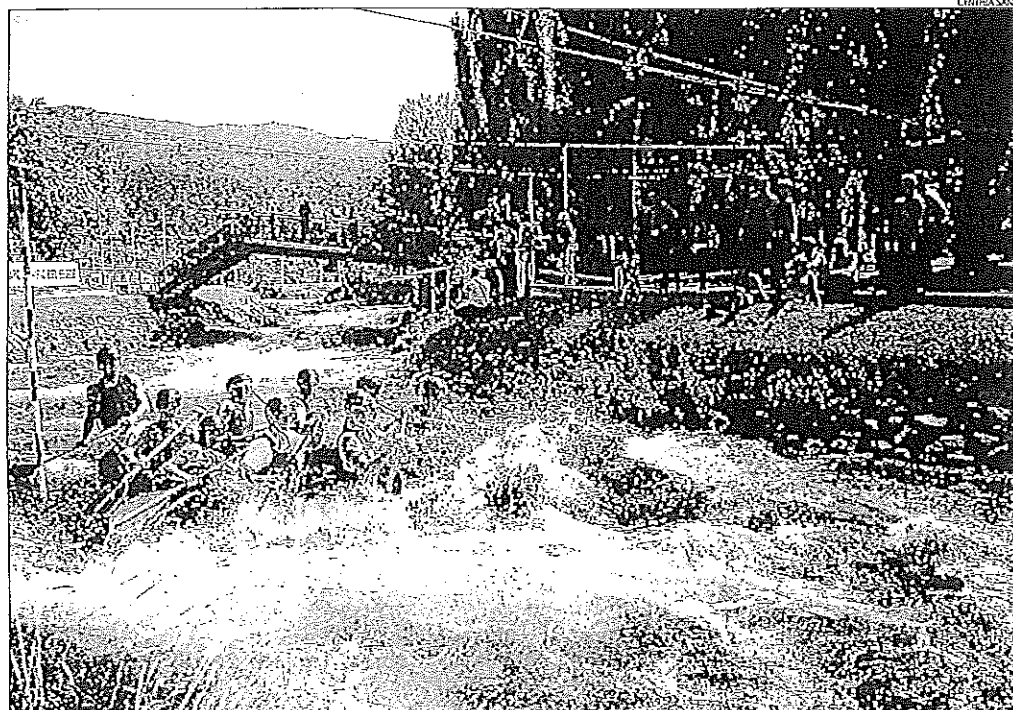
60

SELECCIONS

■ El Mundial de piragüisme en aigües braves del setembre acollirà unes seixanta seleccions en aquesta modalitat a la Seu.

Activitats

■ A més de la pràctica esportiva (amb competicions internacionals), el Parc del Segre ofereix descensos de ràfting i hidrotrineu, passejades en canoa i altres activitats com disfrutar de circuits en bicicleta de muntanya per tota la comarca de l'Alt Urgell.

Imatge del Parc Olímpic de la Seu d'Urgell, un complex que ha revolucionat turísticament i esportivament la ciutat.

tres de llarg i un d'aigües braves (on tenen lloc les competicions) de 500 metres. Aquesta última part és utilitzada també com a centre turístic per a la pràctica del ràfting gràcies a un recorregut tancat, que inclou a uns remuntadors per tornar a situar les embarcacions al curs alt del

canal. "És com una espècie de pista d'esquí. Les embarcacions baixen pel canal i, una vegada a la part baixa, són elevades per una espècie de remuntadors", assenyala Francesc Ganyet, director gerent del Parc Olímpic de la Seu.

Ràfting, piragüisme i hidrotri-

ne són les ofertes turístiques que permet una instal·lació per on passen cada any uns 50.000 visitants per relaxar-se en l'esport d'aventura. "I tot això es canalitza a través d'una empresa municipal que genera uns ingressos d'un milió d'euros l'any", diu Ganyet. Un milió

que permet fer el manteniment del complex durant tot l'any i, per tant, tindre les instal·lacions preparades per acollir estades de diferents combinats nacionals d'eslàlom i organitzar campionats del món i proves del mundial, com el del pròxim setembre.

Un model de ciutat

El complex, a més, forma part d'una planificació a llarg termini de la ciutat. "Tenim un concepte que passa pel tema esportiu, turístic i sociosanitari", explica l'alcalde, Albert Batalla. I l'esportiu passa per potenciar les instal·lacions del Parc del Segre amb la possibilitat, fins i tot, de realitzar alguns tipus d'estudis reglats esportius a la ciutat.

Aquesta és l'herència dels jocs per a la Seu d'Urgell, una herència que, de moment, li ha permès situar-se en el mapa mundial de l'esport d'alta competició.

L'APUNT

Una pràctica amb arrels des del 1972

■ Com ha aconseguit la Seu un equipament d'aquest tipus i fer-se un lloc en el panorama esportiu mundial té una història més llarga que els Jocs de Barcelona. És una història que comença a finals de la dècada dels anys seixanta, amb el naixement del club de piragüisme: el Cadí Canoe Kayac. El 1972, la ciutat va organitzar la pri-

mera Setmana Internacional d'Eslàlom i Descens, una cosa que va continuar amb més campionats fins a arribar als jocs del 1992 amb el complex ja fet.

No obstant, la cita olímpica no va ser l'única clau perquè la Seu arribés a ser considerada un dels temples del piragüisme. "Van confluïr diferents cir-

cumstàncies, les esportives i també una de catastròfica", explica ara el director gerent del Parc, Francesc Ganyet. Les fortes pluges i les inundacions de l'any 1982 van afavorir la reforma del curs del riu Segre, pas previ per a la construcció del complex, que ofereix, a més, circuits amb bicicleta i més activitats.

Regió 7
29/06/09

La Seu d'Urgell retorna a Primera Territorial amb gent de la casa

SEGONA TERRITORIAL GRUP 14

REDACCIÓ I MANRESA

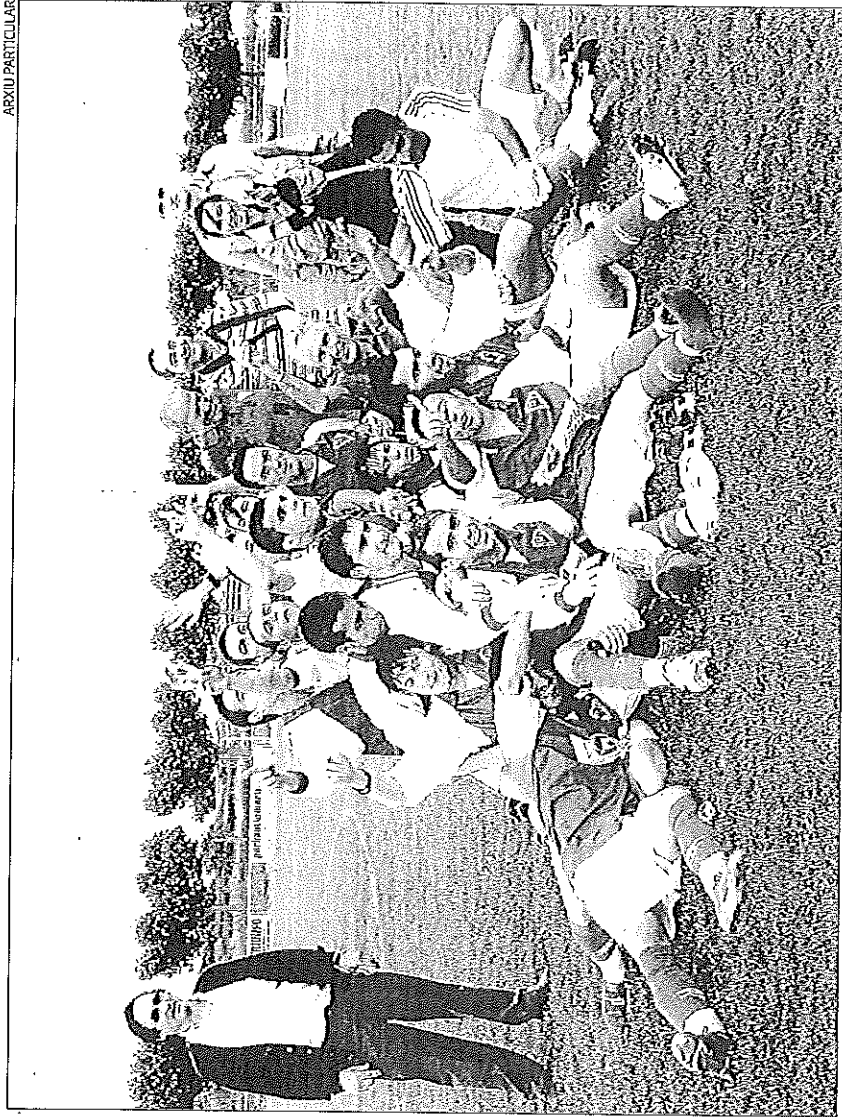
■ Sense haver de passar per les fatídiques promocions, com si que ho van haver de fer la Balconada de Manresa (grup 7) i el Calaf (grup 5), en els seus dos casos sense èxit, la Seu d'Urgell va aconseguir l'ascens a Primera Territorial de la manera més ràpida possible, com a campió del seu grup de Segona Territorial, el 14, encara que amb poc marge de punts respecte al segon classificat, el Vilanova de la Barca. Concretament, els de l'Alt Urgell van sumar 79 punts per 77 dels del Segrià.

Un dels mèrits d'aquest ascens és el fet que la plantilla de la Seu d'Urgell està formada en bona part per jugadors sortits de l'Edfor (Escola de Futbol Orgel·lià), és a dir, dels equips base del propi club. El club havia baixat l'anterior campanya amb un equip molt jove que va tenir la dissort de tenir

moltes lesions i un grup molt curt de jugadors, fets que van ser determinantis en el descens. Aquella nova temporada es va començar amb el mateix equip i amb alguna incorporació del juvenil de l'Edfor. L'objectiu traçat des d'un primer moment va ser retornar l'equip a la categoria perduda, la més important de l'àmbit de la província de Lleida. I aquest repte el va aconseguir no sense una aferrissada lluita fins al darrer partit amb l'esmentat Vilanova de la Barca, que va ser un digne rival en la disputa pel primer lloc del grup.

El futbol que ha desplegat aquest jove equip ha fet parlar-ne molt a l'Alt Urgell i a tota la província. De cara a la temporada vinent ja s'està treballant per incorporar un grup de quatre o cinc jugadors també de la Seu d'Urgell. Amb aquests reforços, l'entitat creu que pot fer una bona campanya en l'anomenada categoria reina de Lleida.

ARXIU PARTICULAR

L'equip de la Seu d'Urgell ha estat format per Antonio, Eduardo, Jordi Navines, Jordi Santacruz, Ruben Peña, Lluís Girau, Pere Olim, Carlos Acosta, Aleix del Àguila, Jaume Betriu, Carlos Novines, Sergi Colell, Dani Roque, Gerard Carrascal, Marc Tico, Xavi Castellarnau, Miki Sánchez, Joao Telmo, Ermengol Colell, Andreu Grau i David Blanco; Félix Gómez i José L. Díaz (entrenadors), Eladi Sánchez i Josep Grau (delegats), Santi Roura (metge) i Joan Marsà (coordinador)

Regio 7
29/06/09

CURSES DE MUNTANYA/ESQUÍ DE MUNTANYA

Kilian Jornet confirma que és el millor del món

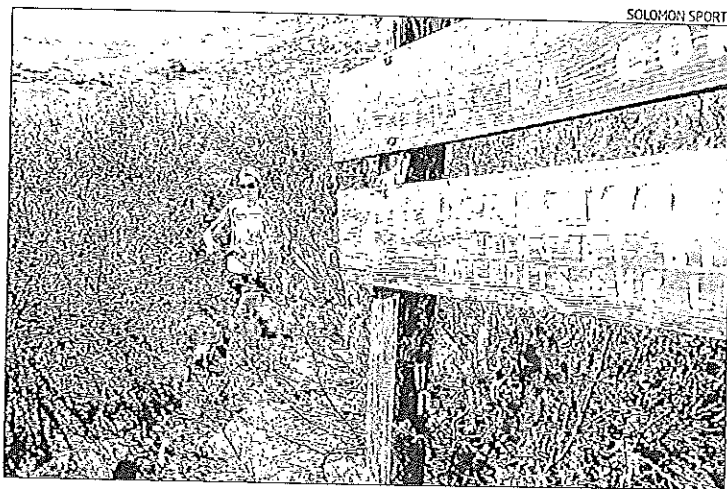
► El ceretà combina els triomfs i grans rècords en les principals proves de l'estiu amb victòries en el decurs de la dura temporada hivernal

REDACCIÓ | MANRESA

■ Pocs competidors tenen el talent de Kilian Jornet, i pocs ho mostren durant tot l'any com fa ell. A l'estiu, en les curses de muntanya, i a l'hivern, en l'esquí. El ceretà no para d'acumular victòries i rècords. El darrer va arribar a Còrsega, on fa només onze dies va polvoritzar el rècord del GR20, un recorregut de 200 quilòmetres i 12.800 de desnivell en 32 hores i 54 minuts. Ara busca nous desafiaments, com el John Muir Trail dels Estats Units, una travessa de 340 quilòmetres que passa per tres parcs nacionals a Califòrnia.

Amb només 21 anys, Jornet és campió de la Copa del Món i europeu, després de vèncer la prestigiosa cursa de Zegama, i el rival a batre en qualsevol cursa en la qual participa. A més a més, tot i ser jove, ja és un autèntic profeta a la seva terra. A Prullans es disputa la cursa Espai Kilian, que demostra que allà, Kilian, és tot un ídol.

Els seus bons resultats, però, no se circumscriuen només a l'estiu. A l'hivern, Kilian Jornet no para i continua acumulant victòries. Enguany va aconseguir l'estatal de cronoescalada en la prova que es va disputar a Sierra Nevada. El

Kilian Jornet, durant la travessa del GR-20 a l'illa de Còrsega

seu millor resultat, però, va arribar a la Copa del Món. El 29 de març passat, després de ser quart a la cursa disputada a Àustria, el ceretà es va proclamar campió del torneig. La prova disputada a Dachsstein va confirmar tot el seu talent i que, en el futur, es pot convertir en un dels millors de tots els temps.

A més de Kilian Jornet, però, les curses de muntanya a casa nostra tenen una sèrie de competidors que aconsegueixen bons resultats en les curses corresponents al circuit català. A més dels triomfs i

les medalles aconseguits per Just Sociats (veieu-les a la secció d'atletisme del CA Manresa de la pàgina 28), altres integrants de l'equip català, com Jessed Hernández, els anoiencs Xavier Sánchez i Miquel Serra, en categoria masculina, o Mònica Ardid, Sara Vila, Pilar Rodríguez i Sílvia Leal, en la femenina, es troben en les primeres posicions de les proves que es fan a casa nostra. A més a més, Neus Parcerisas va aconseguir l'octubre el triomf en les Solomon Series de duatló de muntanya.

Regio 7
29/06/09.

Espanya suma quatre noves medalles d'or en la tercera jornada a Pescara

Jocs del Mediterrani

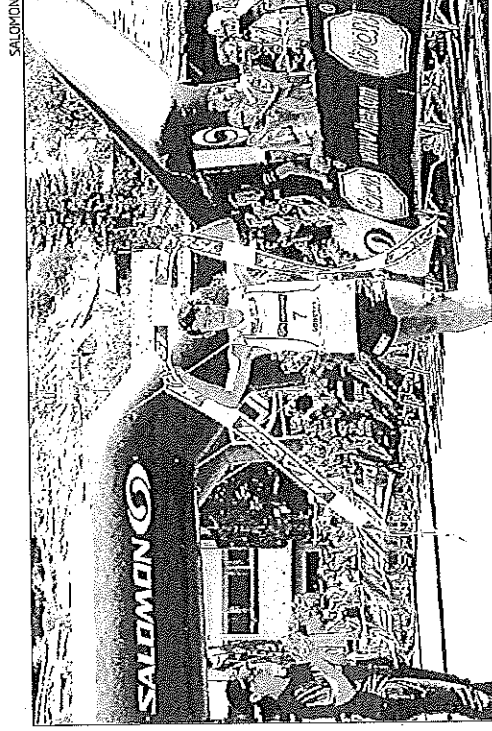
EFE | PESCARA (ITALIA)

■ El dia d'ahir va ser d'allò més fructífer per a la delegació espanyola que es troba als Jocs del Mediterrani i és que es van sumar quatre ors més.

Aschwin Wildeboer va aconseguir el seu segon or, aquesta vegada en als 200 metres esquena. Per la seva banda, Karima Sánchez va obtenir el primer or en lluita lliure, mentre que el tirador Pablo Abensaid també va aconseguir ser el millor en el seu camp. El darrer or el va aconseguir la palista Núria Domínguez. També es va sumar la plata de la nedadora Duane de Rocha, i la seva companya, Angela San Juan va fer bronze. La mateixa medalla van obtenir els lluitadors Aurora Fajardo i Agustín Sánchez.

Kilian Jornet venç en la primera prova de la Copa del Món a Vallnord

► El ceretà revalida el triomf aconseguint l'any passat, mentre que Just Sociats, del CAM, és quart

SALOMON

CURSA DE MUNTANYA

REDACCIÓ I VALLNORD

■ Després de superar el rècord del mític GR20 de Còrsega, l'atleta de la Cerdanya Kilian Jornet (Salomon) va debutar aquest cap de setmana a la Copa del Món 2009 amb una victòria a l'Andorra Skyrace, prova que també es va poder adjudicar la temporada passada. Enguany, el temps final va ser de 3h 32' 21".

Ja des d'un inici, el ceretà i Agustí Roc van aconseguir escapar-se del grup perseguidor i van marcar les primeres diferències. A la meitat de la prova, tots dos atletes treien més de cinc minuts a Jebb Rob, tercer classificat. En els darrers quilòmetres, Jornet va demostrar un cop més el seu gran estat de forma per tal de guanyar amb claredat la prova i revalidar el

l'Agustí Roc, i hem fet la pujada al Coma Pedrosa i la baixada al nostre ritme, fet que ens ha permès mantenir un bon temps. Estic en una bona línia i espero poder continuar així», va concloure.

Qui també va tenir una actuació destacada va ser l'atleta del Club Atlètic Manresa (CAM) Just Sociats, que va acabar la prova en una excel·lent quarta posició final. El de Sant Feliu Sasserra va poder completar la prova amb un bon crono, amb un temps final de 3h 46' 16".

En categoria femenina l'atleta de Fals, Neus Parcerisas, va acabar el recorregut en vuitena posició, amb un temps de 6 hores i 27 minuts. La vencedora va ser la italiana Emanuela Brizio. La veterana atleta va poder arribar a la meta amb un crono final de 4h 21' 31", seguida de l'andorrana Stephanie Jiménez, a nou minuts de diferència.

Jornet va tornar a ser el primer d'arribar a la meta a Vallnord

triomf a Andorra. Roc, segon, va arribar a gairebé set minuts del líder, Jornet. Acabada la prova, el de la Cerdanya afirmava que «m'he trobat molt bé, he recuperat l'em-

branzida i la velocitat. Després de l'esforç que vaig fer a Còrsega no sabia com respondria, però el balanç ha estat molt bo. Des d'un inici ens hem pogut escapar amb

ESTIUJOVE 2009

Rehabilitació del camí d'Arsèguel a Cava

|| IGNASI CERVERA
ARSÈGUEL

Des d'aquest cap de setmana i fins al dia 11, 24 joves d'arreu de Catalunya i els seus monitors estan fent tasques de rehabilitació al municipi d'Arsèguel. Els nois i noies, de 14 a 17 anys, formen part d'un camp de treball organitzat per la Fundació Escolta Josep Carol i Escoltes Catalans dins de la campanya d'activitats Estiu-jove 2009.

Amb l'objectiu de conservar el patrimoni, posar fre a la degradació del conjunt arquitectònic i recuperar l'antic camí entre Arsèguel i Cava, els joves hauran de fer tasques tècniques, com ara la millora i conservació de l'entorn natural del municipi; la descoberta de l'antic camí, tapat pel pas del temps, i el desbrossament i neteja de la via; a més de l'habilitació d'elements adequats que facilitin i ordenin un determinats usos públics de l'espai, compatibles amb la seva preservació. A més, hauran de delimitar el camí, traient els elements que interrompen el pas i col·locant una estructura que el marqui. ≡

Periòdic d'Andorra

29/06/89

Periòdic d'Andorra

27/06/09

Pícurt

Des del dia 24 fins avui dissabte 27 de juny se celebra a la Seu i Artedó la tercera edició de Pirineu-Curtmetratge, Pícurt, organitzada per l'Associació

Cultura i Entorn del Pirineu. Pícurt, vol dir Muntanya i Cinema, vol dir posar el cinema al servei de la cultura de muntanya.

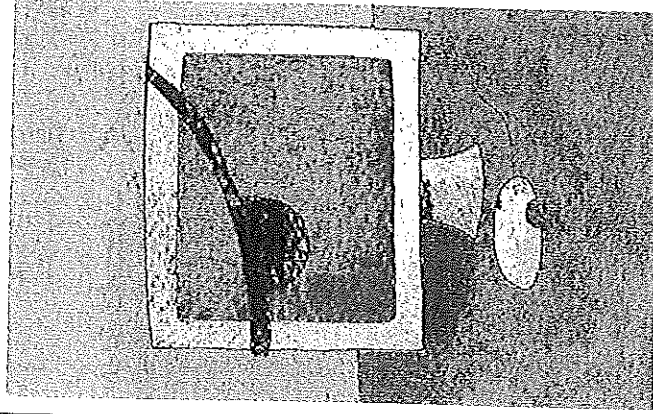
Avui estem en una societat canviant, i els pobles del nostre Pirineu tenen poc a veure amb els de 40 o 50 anys enrere. La gent a poc a poc canvia els hàbits, la manera de viure, la manera de treballar, la manera de distreure's.

És per això que en aquest món globalitzat que ens toca viure considero interessant, més que mai, que una eina com és el cinema, que pot ser alhora didàctica, pedagògica i lúdica, es posi al servei de la cultura pròpia del Pirineu i de la seva gent. Crec que tot això pot contribuir i ajudar a salvar el gran patrimoni cultural que els nostres avantpassats ens van llegar. Aquesta idea em por-

ta a la meua dèria sobre cultura i natura avui àmpliament superada per la moderna antropologia.

Però per mi la natura és l'obra de la creació: és el nostre planeta Terra verge, amb els mars i oceans, els rius i les muntanyes. I la cultura és l'obra de l'home o, millor dit, la transformació de la natura per la mà de l'home, els pobles, els camins, muntir vaques, fer ceràmica, explicar contes, cantar cançons, i també, a més, fer cinema.

Si aquest cinema està implícitament relacionat amb els pobles de muntanya i narra el seu patrimoni cultural, aquest cinema està fent un doble servei als pirinencs i pirinenques; el primer, preservar el record d'un món que avui s'acaba de perdre, i el segon, donar la possibilitat de promocionar els professionals del

NCE

Pirineu en l'àmbit audiovisual.

Pícurt vol ser, al costat del cinema, un àmbit de reflexió global sobre la societat de muntanya, com per exemple *Dona i muntanya*. A més dels curmetratges, cal considerar les xerrades i les taules rodones sobre les diverses realitats dels nostres pobles. No puc deixar de felicitar totes les persones que d'una manera o altra ho han fet possible, especialment a la seva directora, **Montse Guiti**, una dona empresària, batalladora i sensible al món que l'envolta, que considera Pícurt no només com un reforç de la pròpia identitat pirinenca, sinó també com un instrument per dinamitzar socialment i econòmicament el nostre territori de muntanya. ■

Historiadora.

redaccio@andorra.elperiodico.com

Segre
28/06/09

Jordi Planes | Embotits Estamariu

Barcelona, 1972 | Gerent | L'empresa de la Seu d'Urgell Embotits Estamariu és un exemple de petita companyia que està trobant el seu lloc al mercat a través d'un producte diferenciat que competeix per qualitat, no per preu, cosa que li està permetent afrontar la crisi. El seu gerent, Jordi Planes, explica que avui les empreses han de ser molt ràpides a l'adaptar-se als canvis.

Si no treballes ràpid, pots perdre el tren del mercat"

E.M.M.

Com es va iniciar en el món de l'empresa?

Per tradició familiar. Quan vaig acabar el col·legi, me'n vaig anar a estudiar a l'escola de xarcuteria de Barcelona. A casa, sempre hem tocat el sector carni, després ens vam introduir, a més, al sector de la restauració. Com que el mercat era difícil i anava canviant, el que vam fer va ser aplicar tots els coneixements de cuina, especialment els d'alta muntanya, als nostres productes. Ara, a més dels embotits, estem creixent amb els productes de cuina acabada per a restauració i botigues especialitzades, fonamentalment. L'any 2005 ja teníem el reconeixement de primera firma d'embotits aptes per a persones celiaques, cosa que ens va obrir moltes portes al mercat. El 2007 vam ser la primera empresa de Lleida a fer cuina de conserva i al buit apta per a aquests malalts i ens va servir per obtenir el premi a la millor firma agroalimentària el 2006 de la Diputació. Nosaltres treballem per diferenciar-nos al mercat per qualitat, no per preu.

Quines satisfaccions reporta ser empresari?

Aquest any, en què tothom busca preu i rendibilitat, hem tingut alguns clients que ens havien deixat de comprar, però han tornat a nosaltres al reconèixer que la qualitat val. S'han donat que el producte és diferència. En un moment de crisi com aquest, et reconforta.

I problemes?

Per exemple, a la nostra empresa ens exigeixen i apliquen les mateixes normatives que a Casa Tarradellas, quan no facturem el mateix ni tenim plantilles comparables. És com una competència deslleial. És a dir, davant de les empreses grans, som petits i, davant de les firmes petites, ens consideren grans. En alguns llocs, es venen embotits més barats per tindre menys costos. Nosaltres, amb la mida d'empresa que tenim, complir les normatives ens dispara aquests costos de producció.

Què li demanaria a l'Administració?

S'hauria de fer un treball o vestit a mida en cada cas. És molt difícil, però hi ha diferents empreses que venen en l'àmbit local i no tenen interès a sortir-ne. Però per als que volem créixer i expandir-nos en l'àmbit internacional, hi haurien d'haver més suports. Ara hi ha unes ajudes, però les exigències per accedir-hi són tan elevades que de vegades els

Jordi Planes, en plena feina d'elaboració d'embotits a l'obrador d'Embotits Estamariu a la Seu d'Urgell.

LA SEUA EMPRESA

Facturació: Preveu arribar als 900.000 euros en aquest exercici 2009.

Empleats: 8

Exportació: Preveu arribar al 35% de les vendes en altres països. De moment exporta a Bèlgica, Holanda i Luxemburg, i ara incorpora Finlàndia a la seva cartera de clients.

Una empresa jove però amb arrels en l'experiència familiar

Embotits Estamariu va néixer a finals del 2004 sobre la base de l'experiència de l'empresa familiar del sector agroalimentari acumulada des dels anys 60. Els pares de Jordi Planes ja feien embotits per al mercat local llavors. Les exigències normatives els van obligar a fer un obrador de més dimensions i les necessitats logístiques van portar a traslladar la ubicació de la seu d'Estamariu a la Seu d'Urgell. Davant d'un mercat

que consideraven saturat, la companyia va optar per diferenciar-se i tindre una oferta de varietats típiques de la muntanya i sense additius. El 2005, Embotits Estamariu va firmar el pacte del cellac i diabètic amb la Generalitat, l'Agència Catalana de Consum i l'Associació de Cellacs de Catalunya, cosa que va obrir un mercat nou per als seus embotits, al qual, el 2007, van sumar els seus plats cuinats.

pagar la primera. Tot plegat va molt ràpid i no pots perdre el tren. Si un client et proposa alguna cosa, has de provar-ho i traure-ho al mercat, sense dilació. Ara has de treballar tres vegades més per facturar el mateix que anys enrere, ha canviat tot, des de les maneres de produir fins a les de comprar. El client final no té estoc i exigeix més logística.

Les últimes enquestes afirmen que el 70% dels joves volen ser funcionaris i és mínim l'interès emprenedor. A què ho atribueix?

Jo em moriria al cap d'un mes sent funcionari. Però crec que la raó que els joves vulguin ser funcionaris és la comoditat. Avui en dia ningú arrisca res i tothom vol comoditats i dies de festa. Però està bé que hi hagi funcionaris i que els emprenedors tinguem el nostre camí.

Què aconsellaria a un jove que vol ser empresari?

Que no es desespere, perquè estarà a punt de llançar la tovalloia més d'una vegada, però després sorgeix una comanda o un possible client que després d'anar-li al darrere durant un any, comença a comprar-te. Si les coses es fan bé, a la llarga tenen el seu fruit, encara que avui costa molt i de vegades sembla que piquem pedra.

petits empresaris no podem fer-ho. Et demanen uns mínims als quals, per estructures, no més poden accedir-hi les empreses més grans.

Esteu notant molt la crisi?

Tinc companys de negoci que treballaven al mercat per preu i hi ha casos en què es veuen abocats a la desaparició, al tancament. El problema per a qui treballa per preu és que sempre pot existir-ne un altre que oferti més barat. Nosaltres oferim un producte d'alta qualitat i, tot i que hi ha consumidors que han retallat despeses en

productes delicatessen o d'alta gamma per la crisi econòmica, no ho notem tant. Com que són productes que a l'elaborar-los tenen un altre cost i un altre marge, ens hem pogut reajustar al moment. Però la crisi es nota.

Embotits Estamariu ha optat per ampliar els seus mercats gràcies a les exportacions. Per què?

Les opcions de sortir a altres mercats ha vingut recolzada per la Cambra de Comerç, la Diputació i el Copca, que organitzen sales d'exposició en di-

ferents països i ens permet presentar-nos a possibles clients finals que des de la Seu d'Urgell seria impossible conèixer i captar. Ens ha anat molt bé i veiem que la gent s'interessa per aquest producte en altres països.

Quins projectes de futur té la companyia?

Avui en dia l'objectiu és resistir en un món molt canviant. En temps dels meus pares, no es comprava una màquina fins que no estigués amortitzada l'anterior. Avui, s'ha de comprar una segona màquina per

foc i lloc

Et vull a tu

*A la secció de sabates... entre les
sabates i la gent era com endinsar-se
dins d'un niu ple de criatures*

TERESA COLOM

Diari d'Andorra

27/06/09

En alguna revista de moda que vaig fullejar aquesta primavera, com a part d'un article dedicat -com no- al consum i la crisi, es mencionava una campanya per estimular les vendes i que prenia com a base la famosa imatge de l'oncle Sam assenyalant amb el dit sobre l'eslògan *I want you* (basada en el *Britons wants you* de Lord Kitchener) això sí, en aquest cas, amb rostre femení i dirigit a les dones. Deixant al marge que les adaptacions que s'han fet d'aquesta campanya són moltes, la idea tenia certa gràcia, però alhora tampoc sabia quina lectura fer-ne. Estava feta de conya? Des de quan se'ns ha de demanar a les dones que consumim? Seria com demanar als alcohòlics que surtin de copes per estimular l'economia! I tenint en compte que ni la manca de consum és la causa de la crisi, ni incrementar la despesa en roba i complements establirà les bases de la recuperació, em va quedar clar que el reclam, més enllà de la necessitat de vendre per part de la indústria de la moda, només es podia basar a riure'ns de nosaltres mateixes. Hi vaig pensar aquesta setmana mentre era a Londres i Londres esta-

va de rebaixes. Un bon lloc per palpar les reflexions anteriors era Harvey Nichols, els grans magatzems especialitzats en roba i complements de luxe. Els preuats objectes que fa només quatre mesos eren absoluta novetat, que eren col·locats i retirats dels prestatges amb reverència, estaven ara amuntegats sense respecte. L'esmolada facultat d'observació de les dones, que ens permet quedar-nos amb el màxim de detalls possibles, d'aquí que en els rodatsges de les pel·lícules les *scripts* siguin sempre dones, es feia pal·lesa als ulls de les compradores que recullen i processaven gran quantitat d'informació en temps rècord. Els penjadors de roba eren incomputables, però la secció de sabates... entre les sabates i la gent era com endinsar-se dins d'un niu ple de criatures. Aquests llocs són de sobredosi, saltes de marca en marca sense haver d'aixafar el carrer cosa que, quan surts, te n'adones que no és gaire sana. I quan finalment vaig aixafar el carrer em va quedar clar que, amb crisi o sense, aquell *I want you* dirigit a les dones només podia estar fet de conya, d'això ja ens n'ocupem nosaltres.